

Травень

и
ра
ені за... ру
у вдалося ДП «Міжгірське
господарство». На площі
1 гектара в урочищі Можна-
ни висадили майже 7 тисяч
тиця, явір, ясен, у вигляді
ліній.

Кінам роком чіткіше вимальо-
ваний герб, що особливо
іграє з дороги, яка сполучає
чину та Хустщину. Майже до
еторів підростла сосна. Звісно,
так повинен мати природний
тим паче, що висаджений на
землі та кам'янистому ґрунті,
анджанці. Як сповіщає лісничий
Романішин, який, до речі, є
мільйого незвичного проекту, а
на цього дав директор держ-
Уван Барна, щороку ведеться
на робота, аби лісовий тризуб
расувався. Про його стан най-
піклуються помічник лісничого
Урик та майстер лісу Василь

12. Глуханич, О. Студенти Ужгородського коледжу культури і мистецтв виявилися серед найкращих на Фесті в Кам'янець-Подільському/ Олеся Глуханич // Новини Закарпаття. – 2018. – 15 травня. – С. 5.

СТУДЕНТИ УЖГОРОДСЬКОГО КОЛЕДЖУ МИСТЕЦТВ

ВИЯВИЛИСЯ СЕРЕД НАЙКРАЩИХ НА ФЕСТИВАЛІ В КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКУ

Культури і мистецтв був представлений трьома студентами – Христинкою Кашу-
бович, Вівієн Форкою та Марією Перчи.
У напруженіх конкурсних баталіях вони
зуміли досягти високих результатів
і вибороли відповідно I та II місця в
номінації «Фортепіано» (Христинна – у
старшій, Вівієн – у молодіжній віковій
категорії) і III – у «Струнно-смичкових
інструментах» (молодіжна категорія).
Так тримати, юні таланти!

До слова, для учасників конкурсу
Юним музикантам надзвичайно спо-
добалися озеро з білим та чорними
лебедями; водоспад «Сльози бранки»,
на місці якого, за легендою, плакали
дівчата, котріх забирали в турецький
полон; Кам'янецький каньйон і старо-
вина фортепіано, де для гостей влашту-
вали нічну дискотеку.

Олеся ГЛУХАНИЧ,
голова цикловогоЯ комісії фортепіано,
естрадних інструментів та
формелено

**4 – 6 травня у Кам'янець-Поділь-
ському відбувся IV міжнародний
мистецький фестиваль – конкурс
«Grand Fest Кам'янець-2018». До
нього долучилися понад 2000 участ-
ників із усіх куточків України, а також
змагалися в різних вікових катего-
ріях та жанрах. Ужгородський коледж**

Василь Пилипчичинець

Шкідливі звички – шлях у безодню

Неподавно в читальний залі Ужгородського коледжу культури і мистецтв практичний психолог-методист Анжеліка Боднар та викладач-методист природничих дисциплін Вікторія Святєцька провели зведену виховну годину на тему: «Шкідливі звички – шлях у безодню».

До обговорення теми долучилися студенти І–ІV курсів та керівники навчальних груп, завідуюча державним відділенням Марія Мартинюк та працівники бібліотеки Елеонора Лукеч та Тетяна Касинець, які підготували книжкову виставку на тему «Вплив паління на організм людини».

«Шкідливі звички» – надзвичайно актуальна проблема в наш час, а боротьба з ними – завдання не пільки держави в цілому, а й кожної окремої людини. Паління – це розповсюдження звичка, яка веде до небезпечних порушень здоров'я, особливо у молоді.

Найбільшої шкоди палітковому завдає палітковому організму. Люди, які почали палити до 25 років, помирають від раку легень у п'ятеро частіше, ніж ті, хто закурив після 25 років. Смертельну є доза

від 50 до 100 мг никотину. Саме така доза може по-трощити в організм після викорювання 20 сигарет!

Головною причиною, через яку молоді люди починають курити, вчені вважають існування цієї звички в родині її найближчому оточенні, коли куріння розглядається як нормальнє явище, що не суперечить жодним нормам поведінки, адже курять друзі, члени родини, авторитетні дорослі.

Близько 90% курців вважають куріння шкідливим для себе, і лише дві третини –роблять спроби кинути курити. Курці, особливо молоді, не знають, що існує кілька типів наслідків куріння.

Міжтею негативні наслідки куріння (протягом кількох хвилин після першого затягування) проявляються в прискорені серцевих скро-чень, підвищенні кров'яного тиску, подразненні тканин гортани, підданні чадного газу в кров, прямому півдільному попаданні канцерогенів у легені, подразненні очей.

Тривали негативні наслідки куріння: рак легенів, порожнини рота,

стравоходу, шлунка, підшлункової залози й жовчного міхура, захворювання серця, виразка шлунка, захворювання судин, хронічний бронхіт.

Інші негативні наслідки можуть виявлятися у пошкодженні слизової оболонки губ, язика, горгані, появі сильного кашлю, неприємного запаху з рота та захворювання порожнини рота; прискорений поляві зморшок на обличчі; появі жовтих плям на зубах; пошкодження нормального дихання й зниження фізичної витривалості.

Наприкінці заходу студенти мали можливість переглянути тематичний фільм та пройти анкетування щодо шкідливого впливу куріння на організм лодини.

Вікторія Святєцька

13. Святєцька, В. Шкідливі звички – шлях у безодню: [про виховну годину в коледжі] / Вікторія Святєцька // Срібна Земля. – 2018. – 3 травня. – С. 2.

14. Ha 3bihinн kohuept zo Lh від матері 3amponує kогеuz kыjiptryп
MCTEUFB//Hobinиn Закарпаття. - 2018. - 5 траbra. - C.5.

▷ ВХІД ВІЛЬНИЙ! **НА ЗВІТНИЙ КОНЦЕРТ ДО ДНЯ МАТЕРІ** ЗАПРОШУЄ КОЛЕДЖ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

10 травня в залі Закарпатського
академічного обласного українсько-
го музично-драматичного театру
ім. братів Ю.-А. та Є. Шерегів від-
будеться звітний концерт студентів
і викладачів комунального вищого
навчального закладу «Ужгородський
коледж культури і мистецтв Закар-
патської області ради».

У програмі – яскраві вокальні, музич-
ні, хореографічні та театральні компо-
зиції у виконанні творчих колективів та
солістів цього закладу. «Цікавий режи-
серський задум заслуженого прадавни-
ка культури України Тараса Гаряговича
не залишить байдужих», – запевняють
у коледжі.

Концерт традиційно присвячується
Дню матері. Початок – о 18.00. Вхід
вільний, інформація департамент куль-
тури ОДА.

Сторінка підготовлена
за матеріалами прес-служби ОДА

△ ОСВІТА

УЖГОРОДСЬКИЙ КОЛЕДЖ КУЛЬТУРИ ТА МИСТЕЦТВ –

З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ

Сьогоднішній наш гість – прекрасна жінка, чудовий фахівець, директор Ужгородського коледжу культури та мистецтв Наталія Шетеля (на фото). Про її роботу, досягнення коледжу та плани – у нашій розмові.

2 Пані Наталю, розкажіть трохи про себе.

– Нині я директор коледжу, кандидат психологічних наук, магістр театрального мистецтва, спеціаліст-юрист, а також маю першу спеціальність – бібліотечну справу в колишньому Ужгородському училищі культури, котре зараз очолюю.

3 Достойний набір. Чи стикалися з тим, що люди до такого професійного «комплекту» ставляться з непорозумінням?

– Перше питання, звісно: «Коли ти встигаєш?» Насправді ж після 9-го класу, отримавши свідоцтво з відзнакою, здивувала всіх тим, що пішла на «непрестижну» бібліотечну справу. Але досі вважаю, що це був правильний вибір, адже саме тут працюють прекрасні фахівці, які стали фундаментом моєї життя. Викладач зі спеціалізації «Видовищно-театралізовані заходи» Оксана Шип брала мене на різноманітні конкурси та фестивалі, що мені подобалося й наштовхнуло на думку спробувати себе в іншій галузі. Тож після училища я вступила на заочний Ужгородський факультет КНУ «Театральне мистецтво», написала магістерську роботу і захистила її по сценічній мові. (Цей предмет я викладаю нині в коледжі). А тоді паралельно з навчанням працювала лаборантом, потім педагогом у рідному коледжі...

Але цього здалося замало. Тож вступила і на заочне відділення юридичного факультету КНУКІМ. А зіштовхнувшись із стосунками між студентами, викладачами – зацікавилася психологією і почала писати кандидатську на тему: «Соціально-психологічні чинники міжособистісних стосунків у педагогічному колективі коледжу культури і мистецтв».

2 Скажіть будь ласка, наскільки радо молодь сьогодні йде навчатися в закладі культури? Бо ж професії музиканта, хореографа, як правило, неприбуткові.

– Мені приємно відзначити, що конкурс до нашого закладу дедалі зростає. Минулоріч цей показник становив 2,8 чоловіка на місце. Є спеціальності, які користуються попитом. Наприклад, на диво популярним зараз є напрям «Сценічне мистецтво», який ми відкрили торік. А перед цим було більше бажаючих

стати акторами, співаками, сценаристами, режисерами, хореографами. Щодо вашого закиду про не-прибутковість, то справді, заробітна плата невелика, але ці творчі люди бачать себе в мистецтві. Тож шкода, що після закінчення навчання їдуть у Київ, бо в нас нема базового вишу для отримання рівня «бакалавр». Інші віїжджають за кордон, бо зарплата там більша, а фахівців менше. Тож вони звільнюються з клубів, шкіл мистецтв, філармонії, театрів. Хоча є попит на фахівців – ми одна з небагатьох областей, де щороку відбувається розподіл на роботу випускників.

3 Що ж потрібно для створення свого базового вишу для отримання рівня «бакалавр»?

– Хороший науково-педагогічний персонал і матеріально-технічна база. Наш навчальний заклад має прекрасну базу, якою може пишатися не кожен ВНЗ. За останні 5 років дуже багато зроблено. У 2017-му приймали міжнародний семінар по хореографії, на якому були хореографи, викладачі шкіл естетичного виховання. Вони відзначили, що такої хореографічної школи, як у нас, в Україні, та й в деяких країнах Європи, немає. Тож ми працюємо над тим, аби створити на нашій базі ще й вищі, і матимемо можливість не відпускати в Київ, Львів чи за кордон наших талановитих дітей.

3 Чи можете назвати випускників коледжу, якими пішаєтесь?

– Звісно. Хочу відзначити талановиту актрису Римму Зюбіну, відому сьогодні за фільмом «Гніздо горлиці». Іван Попович також наш випускник... А взагалі, ми танцюємо, співаємо, розважаємо – тож пишатися можна кожним.

3 Уже незабаром стартує чергова вступна кампанія. Що скажете юним талантам, котрих хотіли би бачити в себе?

– 2018-й дозволяє прийті до нашого закладу абитурієнтів після 9-го класу за освітнім рівнем «молодший спеціаліст» за спеці-

альностями «Музичне мистецтво» («Хорове диригування», «Народні інструменти», «Духові інструменти», «Естрадні інструменти»); «Менеджмент соціально-культурної діяльності» («Народне пісенне мистецтво», «Народне інструментальне мистецтво» (народні інструменти й духові й естрадні), «Видовищно-театралізовані заходи»; «Сценічне мистецтво», «Хореографія», «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Мушу додати, що в закладі аж 12 творчих колективів, тож простір для реалізації завжди є.

3 Є плани, над якими сьогодні працюєте?

– Звісно, ми хочемо, аби наші студенти випускалися від нас із рівнем бакалавра. Однак корективи віні новий Закон про вищу освіту, який із 2019-го змінить нашу роботу, тож наразі питання відкрите.

3 Розкажіть ще, у яких заходах хочете взяти участь?

– Щороку звітуємо про свою роботу перед ужгородцями, закарпатцями. Також у нас є традиційний концерт до Дня матері. А 10 травня о 18.00 запрошуємо всіх у обласний академічний музично-драматичний театр, де відбудеться чудовий концерт за участі наших творчих колективів. Вхід вільний.

3 Чи правда, що ваш заклад видає випускникам подвійні дипломи?

– Так. За останні три роки наш коледж тісно співпрацює з європейськими навчальними закладами. Це Будапештське музичне училище імені Егреша Бені, де безкоштовно, паралельно з нашим коледжем, можуть навчатися наші студенти і отримати подвійний диплом. Така практика стосується і Пряшівської консерваторії. Також є культурний обмін між країнами – словаки вже давали концерт у нашій філармонії. Ми з закордонним друзям покажемо «Сватання на Гончарівці». Цього року наші студенти проходили практику в Пряшівській консерваторії.

А колектив «Акцент» мажореток запросили на фестивалі у Львів та Францію. Звісно, таку співпрацю хочеться розвивати й надалі, адже завжди цікаво подивитися на досвід інших. Це стосується і роботи творчих колективів, і діяльності закладів, подібних до нашого.

Людмила РУДА

Зоряний рік

Ужгородський коледж культури і мистецтв дав звітний концерт “Наш коледж на мистецьких орбітах зіркою сяє”.

Цього разу левову частку номерів забезпечили юні танцюристи під керівництвом І.Шевцова, Є.Бабяк. Відкрився концерт хореографічною композицією “Сон Землі”. Власне, усе двогодинне дійство нагадувало феєричний сон уві сні – це коли тобі сниться, ніби ти прокинувся, а насправді продовжуєш бачити сон – і так кілька разів. Композиція виявилася дуже складною і химерно заплетеною (режисер Т.Гарагонич). Нагадувало закарпатську гостину, коли тебе так нагодують, що ти вже перенасичений і далі – ніяк (аж би мене різали-розстрілювали), проте за мить з'являється щось ще більш звабливе, ти забуваєш, що переїв, а далі – щось ще апетитніше, і ще, і – прощавай, таліє!

Також концерт вражав постійною зміною вбраних на виступаючих. Інколи почувався, наче на показі мод. У доповненні з просто-таки магічним світлом складалося враження, що ти точно не в Ужгороді, а десь значно західніше. Якби до цього рівня підтягти ще й звук, то було би взагалі ідеально.

Наступний танець “Повітря. Вогонь. Вода” нагадав славну кіно-версію “Лісової пісні”. Дівчата у червоних трико дали жару. Починаєш підозрювати, що усе побудовано за календарним принципом. Спершу на сцені спекотне літо, а далі підуть інші пори року (привіт П.Чайковському). У третьому танці студентки нагадували ляльок, що ожили. Типу 1 червня –

всесвітній день захисту дітей. Буквально гутаперчеві дівчата, здатні гнутися куди завгодно.

Відтак на сцену вийшов ансамбль народних інструментів “Маки” (керівник В.Вігула). В основі троїсті музики (цимбали, скрипки, два контрабаси), але тут вони підсилені барабаном з тарілками та іншими інструментами. Серед них кілька взагалі екзотичних. Було щось схоже на пральний вальок з неповторним тріскотливим звуком. А родзинкою став бугай (бербениця) – барабан з кінським хвостом, який раніше доводилося тільки бачити у нашему краєзнавчому музеї. Музикант зволоженими руками смикав за кінський волос, прикріплений до мембрани. Залежно від того, де зупинялися пальці, ішов звук різної висоти.

Вокальний дует виконав пісню “Пристрась” (слова і музика З.Огневич). Знову танці – “На Івана Купала” і “Волошин”. Відтак на літо змінюється осінню у розкішній жовтогарячій сукні. Пісня “Осені просила” (слова І.Гармасій, муз. А.Червеника) навіює вже новий настрій. До дії підключилися майбутні театральні діячі і менеджери культури (керівник В.Тищук). Вони представили сценки з закарпатського ярмарку – таке собі попурі з анекdotів, клоунади і живих картинок. Особливо виділилося неймовірне поні з мордою бегемота (“І що москалі з конем зробили?!?”)

Календарний цикл доповнюється “добросусідським”. На сцені “Поліська полька” (полька – чеський з походження танець, що розійшовся по цілому світові). За нею вокалісти у супроводі інструментального ансамблю (керівник Н.Швайгер) виконали словацьку народну пісню. Продовжилося це танцем з пляшками, що відтворює угорську стихію, свято вино брання, сюрте-бал. Відтак – закарпатський народний танець “Плавенський”. Осінь переходить у зиму. Хореографічна композиція “Щедрик” вже стала родзинкою коледжу. Студенти у вранні ялинок творять новорічно-різдвяну атмосферу.

Коротка зима швидко переходить у затяжну весну: наша “Веснянка” та болгарська народна пісня “Кавал Свірі” (хор

студентів під керівництвом А.Тазінгера). Український танець “Подушечка” і закарпатський “Вербохльост” (постановка М.Шютіва). Дівочий дует виконав “Мамин оберіг”. Концерт було присвячено, зокрема, травневому Дню матері, значну частину залу складали батьки студентів.

Хореографи подали свою версію “Маленького принца”. Доводилося бачити різні інсценівки цієї казки. Ця максимально свіжа й оригінальна, досить далека від відомої екранизації. З одного боку, дуже делікатне ставлення до першооснови А.Сент-Екзюпері. Вона присутня, звичайно, тільки кількома цитатами, але переважно не заяложеними. Кожній мандрівці Принца на ту чи іншу планету присвячено окремий танець зі своїм темпориттом і пластичним рисунком. Здається, так цю історію ще не стави ніхто.

Гадаєте, це все? Ага! Дует виконав пісню “До зірок”. Відтак знову танець “Зіркова феєрія”. На цей момент вже впізнаєш кожного учасника, як преферансист впізнає у старій колоді кожну карту навіть за її сорочкою. У фіналі – композиція “Оберіг”, розкладена на шість голосів (керівник М.Сухолова).

Але й це ще далеко на кінець. На сцену вийшли мажоретки. Цього разу вони вже не у червоній гусарській формі, а у синіх мундирах, з-під яких пишні жабо, на головах – капелюхи-двокутки. Проте ті самі посмішки і готовність спалити все навколо дотла. Відтак – привітання від директора коледжу Н.Шетелі і гості з Київського інституту культури і мистецтв. Але й це ще не все.

Завершився концерт піснею “Україна – це Європа” у виконанні К.Бужинської.

Сергій Федака, Закарпаття онлайн.Блоги

11 травня 2018р.

17. Yke tpetin pik nochitib y Tpobi ipoxojuhp Mikhapojuhn fechtinbarip
Jyxoinx oprectip ta makopetok «Kopohibcrknin Jebe»: Fotofakt//
Hobinh Barapattar. - 2018. - 12 tpbra. - C. 3.

▽ФОТОФАКТ

Уже третій рік поспіль у Львові проходить Міжнародний фестиваль духових оркестрів та мажореток «Королівський лев». Його започаткував керівник та диригент духового оркестру «Львівські фанфари» Андріян Леськів. Гостями свята були 15 музичних колективів із різних регіонів України. Задячуочи голові Закарпатської ОДА Геннадію Москалю ансамбль барабанщиків «Акцент» Ужгородського коледжу культури та мистецтв теж зняв участь у фесті.